

вирквартета, 6 струнни квартета; църковна музика: 2 реквиема, 3 голъми меси съ оркестър, 30 други меса за 4 гласа, единъ Те-Деумъ за 5 двоенъ хоръ, едно Мизерере за 5 гласа, съ облигантна виола и виолончелъ, една оратория, една коледна пасторала и др.

Пайдушка — живъ народенъ, български танцъ, въ $\frac{5}{16}$ тактъ и бързо

движение. = 400. П. се играе групово, и е една много буйна игра. Името си този танцъ е получилъ отъ старо-славянската дума „пайдамъ“ = куцамъ, понеже при танцуването играчите изкривяватъ краката си навътре, както правятъ ходящите на криво. При истинските пайдушкови пѣсни и инструментални кжсове — фразитъ сж петтак-

тови. При П-та $\frac{5}{16}$ е дувремененъ тактъ, на който второто време е $\frac{1}{2}$ удължено.

Пайнѐ, Албертъ — Payne, Albert — музикаленъ издателъ, род. 3 юни 1842, умр. 1 апр. 1921 въ Лайпцигъ, ученикъ на Давидъ, Рихтеръ и Хауптманъ въ Лайпцигската консерватория, и на Масаръ въ Парижъ; макаръ и отличенъ цигуларъ, поема издателското дѣло на баща си, и принася голъми заслуги на музикантите отъ цѣль свѣтъ — съ основаната презъ 1886 отъ него издание „Payne's kleine Partiturausgabe“ — „Пайнево малко партитурно издание“, въ което сж излѣзли до сега около хиляда номера камерна музика — въ малъкъ (джебенъ) форматъ, на много низка цена (заедно съ номерата, издадени следъ поемането на библиотеката отъ Ойленбургъ. (гл. т.).

Паканела, Ерменеджилдо — Pacagnella, Ermenegildo — италиански музикаленъ педагогъ, род. 1882 г. въ Салболо, органистъ и капелмайсторъ на Св. Антонио въ Милано, създателъ на собствена метода за добиване техника на пиано, основана на особени гимнастически упражнения, която той пропагандира чрезъ редактираното отъ него списание „Nuova didattica e pedagogia musicale“ — „Нова музикална дидактика и педагогия“.

Пакъ-Дезире, Мари Жозе Леонъ — Paque-Desiré, Marie Joseph Léon — компонистъ, род. 21 май 1867 въ Лиенжъ, училъ въ тамошната консерватория, живѣе сега като частенъ учителъ по пиано и композиция въ Парижъ. Творби: 6 симфонии, 2 увертюри, 1 концертъ за в. чело съ оркестъръ, 6 струнни квартета, 3 сонати и 5 сюити за цигулка и пиано, симфония за органъ, 4 сюити за виола и пиано, една опера „Вайма“, музика къмъ Шилеровата „Орлеанска дева“, единъ Реквиемъ за соли, хоръ, оркестъръ и органъ, пѣсни. П. е билъ презъ 1891 въ София, (поканенъ отъ Д-ръ Ив. Шишмановъ) и е единъ отъ първите чужденци, които сж записвали и хармонизирали наши народни пѣсни и сж имали едно вѣрно чувство за тѣхната ритмична самобитност. П. е постояненъ сътрудникъ на французското музикално списание „Revue musicale“.

Палестрина, Джовани Пиерлуиджи да, наричанъ още **Джиането П.**, или само **Джиането** — Palestrina, Giovanni Pierluigi-da P., Gian-netto P. — Gianetto — най-великия църковенъ компонистъ, род. 1525 въ Палестрина (отъ дето иде и името), умр. 2 февр. 1594 въ Римъ, още като 12 годишно момче постъпва въ хора на църквата „Санта Мария Маджоре“, негови учители сж били Фирминъ льо Белъ и Рубино Малаперто; органистъ въ катедралата на родния си градъ, после учителъ по пѣние и диригентъ на детския хоръ при „Св. Петъръ“ въ Римъ, и капелмайсторъ на Ватиканската базилика. Презъ това време написва своите първи, посветени на Папа Юлий III, меси на 4 и 5 гласа. Въпрѣки че не билъ духовно лице, и е билъ жененъ — ималъ вече и възрастни синове — нѣщо, което не било позволено за пѣвците на Сикстинската капела, той, по заповѣдъ на папата, бива приетъ за пѣвецъ въ капелата, като е билъ освободенъ и отъ строгия изпитъ за влизането въ нея. Замѣстникътъ на папа Юлий III — Марцелусъ II, който още като кардиналъ покровителствувалъ П., и въ паметъ на когото написва историческата меса „Missa papae Marcelli“ на 6 гласа — продължилъ оставането му въ капелата, но неговиятъ замѣстникъ Папа Павелъ IV го